

Mål T-182/99

Georges Caravelis mot Europaparlamentet

”Tjänstemän — Nekad befordran — Jämförelse av kvalifikationer —
Talan om ogiltigförklaring och skadestånd”

Förstainstansrättens dom (femte avdelningen) av den 8 maj 2001 II-1315

Sammanfattning av domen

Tjänstemän — Befordran — Jämförelse av kvalifikationer — Förberedande bedömning av akterna inom varje generaldirektorat — Tillåtet — Efterföljande bedömning åligger befordringskommittén och därefter tillsättningsmyndigheten — Räckvidd (Tjänsteföreskrifterna, artikel 45.1)

Det utrymme för skönsmässig bedömning som administrationen har i fråga om befordran är begränsat med hänsyn till kravet på att jämförelsen av kvalifikationerna hos samtliga befordringsbara tjänstemän skall ske opartiskt och med omsorg, i tjänstens intresse och i enlighet med lika-behandlingsprincipen. I praktiken skall denna jämförelse ske på grundval av jämlikhet och med utgångspunkt i jämförbara informationskällor och upplysningar. I detta sammanhang, även om en förberedande bedömning av personalakterna för de tjänstemän som kan komma i fråga för en befordran vid de olika generaldirektoraten inte kan vara till men för en jämförande bedömning som omfattar deras kvalifikationer och tvärtom bidrar till principen om god förvaltning, får en sådan förberedande undersökning vid generaldirektoraten inte ersätta den jämförelse som därefter, när så

är föreskrivet, skall göras av befordringskommittén. Varje tjänsteman som kan befordras har således rätt att förvänta sig att befordringskommittén skall jämföra hans kvalifikationer med kvalifikationerna hos övriga tjänstemän som kan befordras i den lönegrad som är aktuell. För att den jämförande bedömningen av kvalifikationerna hos samtliga tjänstemän som kan befordras inte skall bli meningslös, är det viktigt att tillsättningsmyndigheten inte nöjer sig med att bedöma kvalifikationerna endast hos de tjänstemän som är högst placerade på de olika listor som generaldirektoraten har upprättat.

(se punkterna 32—34)